

בלבבי

פודים לכל השנה

"שיעורי הרב שליט"א מופיעים ב"קול הלשון"
073.295.1245 | ישראל | USA 718.521.5231

נו- אפשר להמשיך השפעת "לא ידע" של פורים לכל השנה

כל המועדים בבחינת "ידע", ופורים בבחינת "לא ידע". מצד הבחנת המקבל, יש הבדל יסודי בין הכנתו לקבל השפעה מכל המועדים, לבין הכנתו לקבל השפעה מפורים. כלומר, כיון שהשפעת החגים כולם, הם בבחינת "ידע", לכך הוא צריך להיות במהלך של "ידע". ועליו להכין את עצמו, ולדעת מהו מהות החג, ומהו הולך לקבל ממנו. אולם פורים, כיון שענינו "לא ידע", לכך גם הכנת האדם צריכה להיות תואמת לזה. ועליו להעמיד את עצמו במהלך של "לא ידע", כלומר שאינו יודע כלל מה הינו עומד לקבל מפורים, אלא מעמיד עצמו לקבל כל השפעה שתבוא.

יש כאן נקודה עמוקה. כשאדם מכין את עצמו מה הוא הולך לקבל, מצד אחד הוא מכשיר את עצמו לקבל השפעה זו. אולם מצד שני, הוא מגביל את עצמו לקבל דוקא השפעה זו, ולא השפעה אחרת. נמצא, שהכנת הכלי לאור מסוים, היא גופא הגבלת הכלי לקבל אור מכילי אחר. אולם, מהות ענין פורים, שאין הכנה מה עומד לקבל, ולכך הכלי יכול לקלוט ולקבל כל אור, כיון שאין מניעה מצד הכלי.

ובאמת הזמן מתחלק בחינת "ידע", "ולא ידע". לכל המועדים ידע, ופורים, לא ידע. אולם בנפש יכול להיות כל השנה מהלך של פורים, ואדם יכול לחיות כל השנה במהלך של "לא ידע", ובצורה זו הוא יכול לקבל כל השנה כל סוג של אור, ואין לו מניעה כלל. ולכך, בעבודה מעשית, ראוי לו לאדם, לעולם לא להכין את עצמו מה הוא הולך לקבל מכל ענין רוחני. כי בכך, הוא מגביל עצמו כנ"ל. אלא, יעשה המעשה בתמימות, וימתין ויציפה שהקב"ה ישפיע עליו כל שפע שיעלה ברצונו להשפיע. ונקודה זו צריכה להיות יסוד חיי האדם, לעשות כל מעשיו בתמימות גמורה, ולא לצפות כל הזמן איזה הרגשות ירגיש, ואיזה קנינים רוחניים ישיג, אלא יעשה בתמימות, וימתין שהקב"ה ישלח לו את כל אשר ישלח.

נז- הצדיק צינור להוריד את הנהגת ה"לא ידע"

כתיב "כי לא יעשה ה' אלקים דבר כי אם גילה סודו לעבדיו הנבאים" (עמוס ג, ז) וכתב בזוה"ק דכשארין נביאים, הדבר נעשה ע"י החכמים. וכבר ביארנו, שהנביא הוא הצינור שדרכו יורד הנהגת ה' לעולם. ולכך הוא יודע ראשון, והוא השורש והצינור לשפע זה. והנה יש ב' הנהגות מן השמים. הנהגת ה"ידע", והנהגת ה"לא ידע". וכאשר הנהגה היא בבחינת "ידע", נצרך שהנביא ידע מה הולך לקרות. וזש"כ במרדכי "ומרדכי ידע את כל אשר נעשה" (אסתר ד, א). ועצם ידיעתו, היא גופא הכח המוריד את הגזרה לעוה"ז. ואילו ידע, לא היתה גזירה. אולם, יש הנהגת שמים בבחינת "לא ידע", ואז הצדיק והנביא צריכים להיות במהלך נפש של "לא ידע", ואז הם צינור להנהגה של "לא ידע". וזה הענין של "ומרדכי ידע", ועבודתו היתה לבטל את ידיעתו, (ע"י הבנת סוד ההפכים שהכל יכול להתהפך) ועי"ז היה מוריד לעולם את בחינת "לא ידע", בחינת פורים, והוא גופא היה הצינור להורדת ה"לא ידע". והנה באחרית הימים לפני בא הגאולה, שעומד להתגלות בחינת "לא ידע" גילוי גמור (רדל"א), אז נאמר "וצדיק באמונתו יחיה" (חבקוק ב, ד). כלומר, כל הידיעה נעלמת מן הצדיקים, והם דבקים במהלך של "לא ידע", ועי"כ הם ממשיכים את הנהגת ה"לא ידע" לעולם. ולכך אין איתנו יודע מה ילד יום.

נח- יש שפע שאפשר לקבל רק מהקב"ה עצמו

יש שפע שהאדם מקבלו מהקב"ה באמצעות מלאכים, ויש שפע שאדם מקבל מהקב"ה בעצמו. גדרם של דברים כך הם. אדם שמבקש שפע כל שהוא מן הבורא, אם אינו דבוק בקונו דבקות גמורה, הרי נצרך צינור שיגשר בין המרחק בינו לקונו. וגיבור מרחק זה, נעשה ע"י המלאכים. אולם, אדם שדבוק בקונו, מקבל את השפע מיד הבורא ית' כביכול לידו, כי הוא קרוב אליו ממש.

יש בזה עוד נקודה עמוקה. אף אדם שאינו דבוק בקונו דבקות גמורה, מ"מ יש שפע שאי אפשר לקבלו אלא מאת הבורא ית"ש בעצמו. מהו אותו שפע? אם מבקש מן הקב"ה ואומר, איני מבקש כלום, אני מבקש רק אותך, להיות קרוב אליך, להרגיש אותך בלב, לחוש בחוש גמור שאתה עמי. כלומר, הוא מבקש את הקב"ה בעצמו. זה הקב"ה אינו יכול לשלוח ע"י שליח, כי הוא אינו מבקש דבר מה, הוא מבקש את המלך, ואת עצמיות המלך רק המלך יכול לתת. אף שבנוהג שבעולם, אצל מלך בשר ודם, אין כל אדם יכול לגשת למלך. ואם אדם פשוט, יבקש להפגש עם המלך, כמעט שאי אפשר שיקרה כן. מ"מ, אצל הקב"ה אינו כן. טעם הדבר. מפני שבכל יהודי פנימה, יש נשמה אלוקית, שהיא חלק אלוך מעצמות הבורא. נמצא, שהאדם חלק מן המלך, אלא שאין האדם מכיר בלבו את מהות עצמו. ובקשתו שהמלך, הקב"ה, יכיר לו, לאדם, את מהות היהודי שבו, את החלק אלוך שבו, ואז יזכה להיות קרוב למלך. [בלבבי משכן אבנה ללק ה' עמוד שלז-שלט]